

[Statsministeren.]

skæftigelsen og nedbringe arbejdsløsheden, som vi allerede på det tidspunkt simpelt hen fandt foruroligende stor. Selv om vi ikke fik gennemført alt, hvad vi havde ønsket, vurderede vi alligevel situationen derhen, at det, der blev gennemført, ville fremkalde en stigning i beskæftigelsesniveauet. Der er heller ikke nogen tvivl om, at det, der blev gennemført, har haft en positiv virkning på beskæftigelsen, men det er kommet til at virke i et andet internationalt økonomisk klima end det, vi dengang regnede med. Der var tidligt på foråret en almindelig forventning om, at den internationale konjunktur havde nået bunden, og at en konjunktur- opgang kunne ventes i den nærmeste fremtid. Det berettigede til en forventning om, at den nedadgående tendens i industrieksporten snart ville blive afløst af en ny eksportfremgang. Beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kunne derfor virke som et supplement til de beskæftigelsesfremmende impulser udefra.

Efterhånden som foråret og sommeren skred frem, blev det åbenbart, at denne vurdering var for optimistisk. De internationale nedgangstendenser fortsatte helt frem til sommeren. Der er nu mere klare tegn på, at den internationale nedgang virkelig har nået bunden, selv om udviklingen ikke er helt entydig.

Samtidig kan vi rapportere, at i landene inden for Det europæiske Fællesskab er der en enig indstilling i retning af, at medlemslandene må føre en politik, som har det fælles sigte at styrke den økonomiske aktivitet.

Der er derfor nu begrundet håb om, at konjunkturerne vil begynde at pege opad igen, men alt tyder på, at opgangen vil komme langsomt. Det vil nok tage yderligere nogen tid, før virkningerne viser sig i dansk økonomi.

Vi må tilrettelægge den økonomiske politik sådan, at dansk erhvervsliv står bedst muligt rustet til at drage nytte af konjunkturopgangen, den dag den melder sig. Vi har allerede taget ét vigtigt skridt i den retning: ved den 2-årige forlængelse af arbejdsmarkedets overenskomster, som med folketingets medvirken skete her i foråret, blev der sikret en så rolig indkomstudvikling i denne 2-årige periode, at vi har lov til at forvente en forbedring af de danske erhvervs

konkurrenceevne. I slutningen af august forelagde regeringen folketingets partier en serie lovforslag, som tilsammen skal forøge beskæftigelsen i den kommende vinter og styrke erhvervslivet i de kommende år.

Disse forslag har vi i regeringen forhandlet med partierne, og på det grundlag er der i morges indgået en aftale mellem socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne.

De fem partier vil nu samarbejde om at fastholde den rolige udvikling i pengeindkomster, omkostninger og priser også ud over indeværende overenskomstperiode. De vil i fællesskab gennemføre en række lovforslag, som over et bredt felt sigter mod at styrke de forskellige grene af dansk erhvervsliv, men med et særligt sigte på eksport- erhvervene.

Jeg skal ikke her opregne eller gennemgå de enkelte forslag, men blot understrege, at når disse lovforslag bliver gennemført, vil der være givet en helt væsentlig stimulans til investeringslysten i erhvervslivet. Men jeg vil også gerne understrege, at dette ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at få investeringerne i gang i et sådant omfang, at det kan blive af betydning for beskæftigelsen i den kommende vinter. To ting er nemlig nødvendige, for at foranstaltningerne effektivt kan virke stimulerende. Det er nødvendigt, at erhvervene har tiltro, at erhvervene har tillid til, at ikke alene disse forslag, men hele den økonomiske politik vil blive ført konsekvent igennem. Det er derfor glædeligt, at det er lykkedes at samle et stort flertal omfattende 122 mandater i folketinget om denne politik.

Vi er i regeringen helt overbevist om, at støtteforanstaltninger ikke er nok til at få gang i investeringerne igen, medmindre virksomhederne mærker en stigning i deres afsætning. Vi har haft en sådan nedgang i produktion og afsætning, at der på alle områder er store lagre og en betydelig uudnyttet produktionskapacitet. Vi kan derfor ikke — uanset støtteforanstaltningerne — vente en mærkbar stigning i investeringerne, før der er en reel baggrund i en stigende afsætning. Det er regeringens opfattelse, at det ikke vil være forsvarligt eller rimeligt at vente på, at denne stigende efterspørgsel skal komme til os udefra. Vi erkender realistisk, at vi ikke kan genskabe den fulde